بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در خطبه های نماز عید سعید فطر - 25 /آذر/ 1380

بسم‌الله‌الرّحمن‌الرّحیم
الحمدلله ربّ العالمین. والصّلاة و السّلام علی سیّدنا و نبیّنا ابی‌القاسم المصطفی محمّد و علی آله الأطیبین الأطهرین المنتجبین، الهداة المهدیّین المعصومین المکرّمین، سیّما بقیّةالله فی الأرضین و صلّ علی ائمّة المسلمین و حماة المستضعفین و هداة المؤمنین. قال الله الحکیم فی کتابه: «و استعینوا بالصّبر والصّلاة و انّها لکبیرة الا علی الخاشعین». (86)
عید سعید فطر را به همه‌ی ملت عزیز ایران، به شما نمازگزاران مکرّم و معزّز و به همه‌ی ملتهای مسلمان و امّت بزرگ اسلامی در سراسر جهان تبریك عرض می‌کنم ؛ اگرچه جنایات صهیونیستها در فلسطین، برای مسلمانان عیدی باقی نگذاشته است.
عید فطر، روز پاداش گرفتن و رؤیت رحمت الهی بعد از ماه رمضان است. بحمدالله ماه رمضان را - که ماه صبر و صلاة بود - با عافیت گذراندید و خدای متعال، با دعا و ذکر و مناجات، شما را به ادای فریضه‌ی روزه و توسّل و خشوع در مقابل حضرت حق موفّق کرد. امروز، روزی است که ان‌شاءالله خدای متعال پاداش شما را عنایت خواهد کرد.
شاید یکی از بزرگترین پاداشهای الهی این باشد که خدا همه‌ی ما را موفّق کند تا بتوانیم وسیله‌ی رحمت الهی را تا ماه رمضان آینده برای خودمان باقی بداریم. رحمت الهی در ماه رمضان، ناشی از حسناتی است که شما در این ماه مبارك توفیق آن را پیدا می‌کنید. در ماه رمضان، توجّه به خدا و احسان به مستمندان و صله‌ی رحم و توجّه به ضعفا و پاکدامنی و پارسایی هست ؛ آشتی با کسانی که از آنها دوری گزیده‌اید، هست ؛ انصاف با کسانی که با آنها دشمنی داشته‌اید، هست. ماه رقّت و توجّه و توسّل است ؛ دلها نرم و جانها با نور فضل و رحمت الهی نورانی می‌شود و انسان نسبت به انجام این حسنات توفیق پیدا می‌کند. این را تا سال آینده ادامه دهید ؛ درس ماه رمضان را برای دوره‌ی سال فرا گیریم. این می‌شود یکی از بزرگترین پاداشهای خداوند، که چنین توفیقی را به ما بدهد. رضا و رحمت و قبول و عفو و عافیت را از خدای متعال طلب کنیم. این در حقیقت عید واقعی خواهد شد.
آنچه که من به مردم عزیزمان در این خطبه عرض می‌کنم، این است که بزرگترین درس ماه رمضان، خودسازی است. اوّلین و مهمترین قدم خودسازی هم این است که انسان به خود و به اخلاق و رفتار خود با نظر انتقادی نگاه کند ؛ عیوب خود را با روشنی و دقّت ببیند و سعی در برطرف کردن آنها داشته باشد. این از عهده‌ی خود ما برمی‌آید و این تکلیفی بر دوش ماست.
به مردم عرض می‌کنم: به هم رحم کنید تا خدای متعال به شما رحم کند. کسانی که دستشان باز است، دست تعدّی به سمت منافع و مصالح دیگران دراز نکنند. کسانی که زرنگی و هوش و امکانات و قدرت و مسؤولیت و تواناییهای گوناگون فردی و اجتماعی دارند، از این تواناییها در راه تعدّی به دیگران استفاده نکنند. خود را بنده‌ی خدا بدانیم ؛ در مقابل بقیه‌ی بندگان خدا، خود را موظّف به همراهی، احسان، نیکی و رعایت انصاف بدانیم ؛ آن‌گاه باران رحمت و فضل خدا بر سر ما خواهد بارید ؛ ما را شستشو خواهد داد و برکات خود را بر ما نازل خواهد کرد. البته این وظیفه‌ی همه است ؛ ولی کسانی که در جامعه تمکن و قدرت و مقام و ثروت و نفوذ کلمه‌ای در میان مردم دارند، بیش از دیگران در مقابل این بار سنگین - بار خودسازی و محدود کردن قوای خود از تجاوز به دیگران - مسؤولند.
یکی از بزرگترین وظایف انسان این است که در هر جا قرار دارد، حدّ قانونی خود را بشناسد و از آن تجاوز نکند. تجاوز از حد، عبارت است از همان مفهوم زشت و ننگین استبداد و استکبار. بزرگترین خطر برای انسان این است که دچار استبداد و استکبار شود. همه هم می‌توانند به این آفت مبتلا شوند ؛ باید مواظب خودشان باشند. البته کسانی که تمکن اجتماعی آنها بیشتر است، بیشتر در معرض این آفت قرار دارند. کسی که روح استکبار دارد، اگر قدرت و پول بیشتر و مقام بالاتر داشته باشد، خطرش برای خود و برای مردم بیشتر است ؛ لذا باید بیشتر مواظب خود باشد.
کسانی که در جامعه دچار فساد می‌شوند - فساد مالی، فساد اخلاقی، فساد سیاسی - هم خودشان را تباه می‌کنند،

هم به مردم ضرر می‌زنند ؛ که عامل اصلیِ آن همین است که انسان در مقابل حدود قانون و شرع، احساس تنگیِ جا کند ؛ بخواهد هر مانعی را از سر راه خود بردارد. وقتی انسان خدای نکرده به این حالت دچار شد، دیگر هیچ حدّی را نمی‌شناسد ؛ در مقابل هر چیزی که مانع دستیابی او به منافعش شود، سر ستیزه‌گری دارد و جبهه‌ی مخالفت و دشمنی به خود می‌گیرد. این‌گونه است که خطر در جامعه به وجود می‌آید. این‌که من هشدار دادم و از مسؤولان درخواست کردم که با فساد مالی مبارزه کنند، به خاطر همین است. کسی که دچار فساد مالی می‌شود، مشکل او فقط این نیست که مال مردم را می‌خورد و بالا می‌کشد ؛ مشکل این است که یك جرثومه‌ی فساد، هر چیزی که در مقابل او بایستد، می‌خواهد با آن مبارزه کند و از همه‌ی نیروی خود برای برداشتن این مانع بهره بگیرد. حال این مانع اگر شرع باشد، با شرع می‌جنگد ؛ اگر قانون اساسی باشد، با قانون اساسی می‌جنگد ؛ اگر قوانین عادّی باشد، با قوانین عادّی می‌جنگد.

بحمدالله قوّه‌ی قضاییّه و بخشی از قوّه‌ی مجریّه به دنبال درخواست ما، به‌طور جدّی وارد میدان شده‌اند. همه باید به اینها کمك کنند. هیچ‌کس نباید از فاسد و فساد دفاع کند. هرکس این حرکت قانونی و منطقی ضدّ فساد را تضعیف کند، از فساد حمایت و به آن کمك کرده است ؛ دچار نوعی استبداد و استکبار شده است ؛ یعنی سرکشی در مقابل قانون.

البته من، هم به قوّه‌ی قضاییّه و هم به قوّه‌ی مجریّه توصیه می‌کنم که در عمل مراقب باشند، حدود را رعایت کنند. مبادا به کسی ظلم شود ؛ مبادا آبروی کسی بدون این‌که استحقاق مجازات را داشته باشد، خدشه‌دار شود. مطبوعات هم باید مراقب این معنا باشند. به‌هرحال، این حرکت، یك حرکت صحیح و اصولی است و باید دنبال شود.

پروردگارا! تو را به این روز شریف و به اولیایت و به پیامبر بزرگوارت، به خاندان پیغمبر و ائمّه‌ی هدی و به همه‌ی نیکان و صالحان و به خون شهدای اسلام از آغاز تا امروز، سوگند می‌دهیم ما را در راه خودت ثابت‌قدم بدار. کسانی را که برای تو و در راه تو تلاش و مجاهدت می‌کنند، موفّق و مؤیّد بگردان.

بسم‌الله‌الرّحمن‌الرّحیم

قل هو الله احد. الله الصّمد. لم یلد و لم یولد. و لم یکن له کفوا احد. (87)

خطبه‌ی دوم:

بسم‌الله‌الرّحمن‌الرّحیم

الحمدلله ربّ العالمین. نحمده و نستعینه و نستغفره و نؤمن به و نتوکل علیه و نصلّی و نسلّم علی حبیبه و نجیبه، سیّد الأنبیاء و المرسلین، ابی‌القاسم المصطفی محمّد و علی آله الأطیبین الأطهرین المنتجبین، الهداة المعصومین، سیّما علیّ امیرالمؤمنین و الصّدّیقة الطّاهرة سیّدة نساء العالمین و الحسن و الحسین سیّدی شباب اهل‌الجنّة و علی‌بن‌الحسین سیّد العابدین و محمّدبن‌علیّ باقر علم‌النّبیّین و جعفربن‌محمّد الصّادق و موسی‌بن‌جعفر الکاظم و علیّ‌بن‌موسی الرّضا و محمّدبن‌علی الجواد و علیّ‌بن‌محمّد الهادی و الحسن‌بن‌علی الزّکیّ العسکری و الحجّةبن‌الحسن القائم المهدی صلوات الله علیهم اجمعین. اوصیکم عبادالله بتقوی الله.

همه‌ی برادران و خواهران عزیز را به رعایت تقوای الهی توصیه می‌کنم و امیدوارم در این روز شریف، پروردگار عالم با لطف خود گرفتاریهای دنیای اسلام را برطرف کند.

در این خطبه به جهان اسلام نگاه می‌کنیم. امروز گرفتاریهای بزرگی در جهان اسلام وجود دارد. همه‌ی مسلمانان دنیا مسؤولند. دولتها، علما، روشنفکران، دانشگاهیان و هنرمندان در سرتاسر دنیای اسلام، و همه‌ی کسانی که از نفوذ کلمه برخوردارند، مسؤولترند. امروز بعضی از دولتهای بزرگ، به عنوان شرور بین‌المللی، از حدود خود تجاوز کرده‌اند ؛ برای پیشبرد سیاستهای خود، از اِعمال هرگونه زوری دریغ نمی‌کنند ؛ علیه ملتهایی که می‌خواهند آزاد زندگی کنند و دست چپاولگران را از سفره‌ی گسترده‌ی منافع ملی خود قطع کنند، فشار نظامی و سیاسی و تبلیغاتی وارد می‌کنند. امروز فاجعه‌ی فلسطین در اوج زشتی و تکان‌دهندگی است. امروز مردم مظلوم فلسطین بدون این‌که هیچ جرمی داشته باشند، جز این‌که می‌خواهند در خانه و در میهن خود آزادانه زندگی کنند و تحقیر نشوند، تروریست خوانده می‌شوند! این یکی از ظلمهای بزرگ تاریخی است. ملت فلسطین در خانه‌ی خود، غاصبان را مشاهده می‌کند ؛

زندگی او به تاراج رفته است ؛ خانه‌ی او از او گرفته شده است ؛ منابع ثروتش در اختیار دشمنان اوست ؛ علاوه بر اینها، در خانه و شهر و دیار خود او، او را تحقیر می‌کنند. اگر جوان مسلمان در فلسطین بخواهد به نماز جمعه برود، سر تا پای او را مورد بازرسی قرار می‌دهند ؛ او را تحقیر می‌کنند ؛ به او اهانت می‌کنند و نمی‌گذارند به نماز جمعه برود. اگر در خیابان اندك سوء ظنّی به جوان و مرد و زن مسلمان پیدا کنند، آنها را در خانه‌شان مورد تحقیر و اهانت قرار می‌دهند. اگر حرفی بزنند و یا از گوشه‌ای شعله‌ی خشم آنها بلند شود، بدون هیچ مانع و رادعی وسایل جنگی را به داخل کوچه و خیابان می‌کشانند و خانه‌ی آنها را با تانك ویران می‌کنند. این ملت مظلوم اگر از خود دفاع کند، اگر داد بکشد، اگر دنیای اسلام را به کمك بخواهد، تروریست است؟! رژیم صهیونیست، اعمال تروریستی را با زشتی و وقاحتِ هرچه بیشتر، روزبه‌روز شدیدتر انجام می‌دهد. چشمان خود را روی اعمال او می‌بندند ؛ ولی این ملت مظلوم را تروریست معرفی می‌کنند! این بزرگترین ظلمی است که صورت می‌گیرد. دنیای اسلام باید به خود بیاید و احساس وظیفه کند.

من از ملت عزیزمان به خاطر حضور قدرتمندانه و پُرشورشان در روز قدس، با همه‌ی دل تشکر می‌کنم. ملتهای دنیا تا آن‌جایی که می‌توانند و تا آن‌جایی که به آنها اجازه داده می‌شود، اظهار نفرت می‌کنند ؛ اما این باید در تصمیم دولتها، به عمل تبدیل شود. دولتهای مسلمان باید احساس کنند که در مقابل این قضیه مسؤولیت دارند.

افکار عمومی دنیای اسلام هم بداند: امریکا و دولتهای مستکبر نمی‌توانند از موضع دلسوز و خیرخواه و میانجی وارد قضایای کشورهای ما شوند. موضع آنها، موضع دشمنی و حمایت از ظالم و متجاوز است. وظیفه‌ی ما تمام نمی‌شود. این وظیفه، وظیفه‌ای ماندنی و به عهده‌ی همه است. باید ملت مسلمان فلسطین را تجهیز کنند، به او کمك کنند و به او دلگرمی دهند تا بتواند جهاد شجاعانه‌ی خود را دنبال کند. البته به شما بگویم: امروز ملت فلسطین با مقاومت و ایستادگی و شجاعت و خستگی‌ناپذیری خود ثابت کرده است که خون در مقابل شمشیر می‌تواند بایستد و ان‌شاءالله ثابت خواهد کرد که خون بر شمشیر پیروز است.

ما نگران مسأله‌ی افغانستان هم هستیم. شرایط ملت همسایه و مسلمان و هم‌فرهنگ ما، شرایط خطرناکی است. وضعی که الان وجود دارد - که مورد استقبال ما هم قرار گرفته است - می‌تواند با دخالت قدرتهای بزرگ و نفوذ دستهای خارجی در افغانستان به هم بخورد. این آرامشی که علی‌العجاله بعد از گذشت سالهای متمادی به وجود آمده است، اگر دولتها بخواهند دخالت کنند و منافع خودشان - نه مصالح مردم افغان - را در میان کشور افغانستان دنبال کنند، به همراه نتیجه‌ی مجاهدت مردم افغان و آن همه رنجها و مرارتها از بین خواهد رفت. تشکیل دولت افغانستان باید از نفوذ بین‌المللی دور باشد. کسانی باید زمام کار افغانستان را در دست داشته باشند که از خود مردم و آشنا با رنجهای مردم افغانستان باشند. چهار نفر آدم را از آن طرف بردارند بیاورند ؛ آدمهایی که افغانستان را درست نمی‌شناسند ؛ دهها سال است که افغانستان را ندیده‌اند ؛ سالهای سختی که مردم افغانستان گذرانده‌اند، اینها زندگی خود را در کشورهای اروپایی و غیره گذرانده‌اند ؛ اینها چه می‌فهمند درد مردم افغانستان چیست!؟ کسانی باید زمام کار را بر عهده داشته باشند که دردشناس باشند ؛ برای مردم افغانستان دلسوزی کرده باشند ؛ رنجهای مردم را با پوست و گوشت و استخوان خود لمس کرده باشند. افغانستان در بیست‌وپنج سال اخیر هرچه کشیده، از نفوذ خارجیها بوده است. اگر خود این ملت بر کار خود مسلط باشد، این رنجها ان‌شاءالله تمام خواهد شد. از خدای متعال می‌خواهیم سعادت و نیکروزی را نصیب مردم مسلمان افغانستان کند.

پروردگارا! به محمّد و آل محمّد، ملت افغانستان، ملت فلسطین و همه‌ی ملتهای مسلمان را مشمول رحمت و فضل خود قرار بده ؛ آنها را پیروز کن و دست دشمنان و بدخواهان آنها را از آنها کوتاه فرما.

بسم‌الله‌الرّحمن‌الرّحیم

و العصر. انّ الانسان لفی خسر. الا الّذین امنوا و عملوا الصّالحات. و تواصوا بالحقّ و تواصوا بالصّبر. (88)

والسّلام علیکم و رحمةالله و برکاته

86) بقره: 45

87) توحید: 4 - 1

88) عصر: 3 – 1